

■ «Πουθενά δὲν αἰσθάνθηκα τέτοια χαρὰ ὅπως σήμερα!...»

Πάσχα στὸ Στρατόπεδο*

Ὅλη ἡ φύση συμμετεῖχε
στὴν χαρὰ τῆς Ἀνάστασης

Δύο χρόνια μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Στάλιν (1953), τὴν ἐποχὴ τοῦ Κρουτσώφ, δειλά-δειλά εἶχε ἀρχίσει ἡ ἀποσταλινοποίηση.

Τότε ἡ ζωὴ στὸ στρατόπεδο εἶχε γίνεи σαφῶς καλύτερη.

Ὁ ἄνεμος τῆς κάποιας ἐλευθερίας εἶχε γίνεи αἰσθητὸς καὶ στὰ στρατόπεδα.

Οἱ πιστοὶ μπορούσαν νὰ προσεύχωνται καὶ ὅπου ὑπῆρχαν Ἱερεῖς τοὺς ἐπέτρεπαν κάπου-κάπου νὰ λειτουργοῦν.

Στὸ στρατόπεδο ὅπου κρατοῦνταν ὁ π. Ἀλέξιος Κυμπάρδιν**, κάποιος γνωστὸς εἶχε στείλει ἕνα Ἀντιμήνσιο, καὶ ἔτσι μπορούσαν, ὅποτε τοὺς τὸ ἐπέτρεπαν, νὰ λειτουργοῦν.

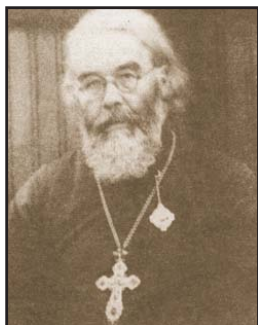
* * *

Ἦλθε ἡ Μεγάλη Ἑβδομάδα καὶ ὁ π. Ἀλέξιος εἰδοποίησε τοὺς φυλακισμένους κληρικοὺς καὶ πιστοὺς νὰ ἐτοιμασθοῦν γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴν Ἀνάσταση.

Οἱ φυλακισμένοι ρίχτηκαν πυρετωδῶς στὶς προετοιμασίεις. Ἄλλοι ἔραβαν ἄμφια, ἄλλοι καλύμματα, ἄλλοι ἔφτιαχναν ἀπὸ ξύλο τὰ ἱερὰ σκευῆ.

Τὸ Μέγα Σάββατο ὁ Διοικητὴς φώναξε τὸν π. Ἀλέξιο καὶ κάπως θορυβημένος τὸν ἐρώτησε τί συμβαίνει, γιὰτὶ ὑπάρχει αὐτὴ ἡ κινητοποίηση μεταξὺ τῶν κρατουμένων.

Ὁμολογητῆς Πρωτοεὐσεβὴς
π. Ἀλέξιος Κυμπάρδιν
(1882-1964).

Ὁ π. Ἀλέξιος τοῦ ἐξήγησε:

«**Μ**ὴν ἀνησυχεῖτε. **Α**ὔριο εἶναι ἡ γιορτὴ τοῦ Πάσχα καὶ οἱ κρατούμενοι ἐτοιμάζονται. **Δ**ὲν πρόκειται νὰ γίνει καμιὰ φασαρία».

Ὁ Διοικητὴς ἠσύχασε.

* * *

Τὴν ἐπομένη, ὅταν ἔφτασε ἡ ὥρα, ἄρχισε ἡ Πασχαλινὴ Ἀκολουθία.

Ἦταν συγκινητικὸ νὰ βλέπεις κανεὶς τοὺς Ἱερεῖς μὲ τὰ αὐτοσχέδια ἄμφια ποὺ εἶχαν φτιάξει οἱ κρατούμενοι, ἀπὸ τὰ δικά τους ρούχα, ἀπὸ ἄχρηστα ὑφάσματα, ἀπὸ σεντόνια –ὅ,τι εὔρισκαν.

Βγῆκαν στὴν αὐλὴ, δίπλα στὴν ὄχθη τῆς λίμνης καὶ γύρω στὶς 11 μ.μ. ἄρχισαν νὰ ψάλλουν τὸν Κανόνα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου: «**Κ**ύματι θαλάσσης...».

Ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἓνα κύμα χτύπησε στὴν ὄχθη τῆς λίμνης. **Κ**αὶ ἔβρεξε τοὺς φυλακισμένους. **Λ**ὲς καὶ ἡ φύση σκιοτοῦσε καὶ συμμετεῖχε καὶ αὐτὴ στὴν μεγάλη γιορτὴ.

Αντὶ γιὰ πασχαλινὴ λαμπάδα, οἱ κρατούμενοι κρατοῦσαν ἓνα ἀναμμένο ξύλο.

Ἡ Ἀκολουθία προχωροῦσε, τελείωσε ὁ Κανόνας καὶ λίγο πρὶν τὶς 12 τὰ μεσάνυχτα ὅλοι μαζί ἔψαλλαν: «**Τ**ὴν Ἀνάστασιν Σου Χριστέ Σωτήρ...».

Στὴν συνέχεια ὁ π. Ἀλέξιος εἶπε ἀπὸ στήθους τὸ Εὐαγγέλιο –λειτουργικὰ βιβλία δὲν ὑπῆρχαν– καὶ στὶς 12 ἀκριβῶς φώναξε πρῶτος τὴν νικητήρια ἰαχή: «**Χ**ριστὸς **Ἀ**νέστη!...».

Μὲ ἓνα στόμα ὅλοι οἱ κρατούμενοι ἀπάντησαν: «**Α**ληθῶς **Ἀ**νέστη!...».

Τὰ μάτια ὄλων βούρκωσαν, οἱ καρδιὲς σκίρτησαν. **Ο**ἱ φωνὲς ἀκούστηκαν στὴν ἀπέραντη τάϊγκα.

Καὶ τότε ἓνα σμήνος ἀπὸ χιλιάδες πουλιά, σὰν νὰ ξυπνοῦσαν ἀπὸ λήθαργο, ἄρχισαν νὰ πετοῦν πάνω ἀπὸ τοὺς κρατούμενους. **Ἀ**μέσως ἀντήχησε ὁ ὕμνος: «**Χ**ριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». **Τ**ὰ πουλιὰ τιτίβιζαν καὶ αὐτὰ καὶ ἔψαλλαν στὴν δική τους γλῶσσα τὸν ὕμνο τους. **Τ**ὸ δάσος ἀντιλαλοῦσε τὶς μελωδίες ἀνθρώπων καὶ πουλιῶν. **Ὁ**λη ἡ φύση συμμετεῖχε στὴν χαρὰ τῆς Ἀνάστασης.

«**Ν**ῦν πάντα πεπλήρωται φῶτος, οὐρανός τε καὶ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια· **ἐ**ορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις, τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ...».

Ἀρχισε καὶ ἡ Αναστάσιμη Ἀκολουθία πάνω σὲ ἓνα ἀπλό τραπέζι, μὲ τὰ φτωχὰ ἄμφια, μὲ τὰ ξύλινα σκεύη, τὶς ξύλινες λαμπάδες...

Ἡ θεία Μετάληψη, ὁ περίφημος Κατηχητικός Λόγος τοῦ Χρυσοστόμου καὶ πάλι τὸ «**Χ**ριστὸς **Ἀ**νέστη!...».

Ἡ βεβαιότητα ὅτι τὸ κακό, ὁ θάνατος «κατεπόθη εἰς τέλος...».

Μετὰ τὴν Θεία Λειτουργία οἱ κρατούμενοι κάθισαν σὲ κοινὴ τράπεζα. **Μ**έχρι καὶ πασχαλινὰ κόκκινα αὐγὰ ὑπῆρχαν...

Ἡ χαρὰ ἦταν ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπα ὄλων.

Μεταξὺ τῶν κρατουμένων ἦταν καὶ ἓνας παλιὸς δημοσιογράφος πού πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση εἶχε ταξιδεύσει σὲ πολλὰ μέρη. **Κ**αὶ εἶπε μὲ συγκίνηση τοῦτα τὰ λόγια στὸν π. Ἀλέξιο:

«**Εἶ**χα τὴν εὐκαιρία νὰ γιορτάσω τὴν Ἀνάσταση στὰ Ἱεροσόλυμα, στὴν Κωνσταντινούπολη καὶ ἄλλοῦ. **Ὅ**μως πουθενὰ δὲν αἰσθάνθηκα τέτοια χαρὰ ὅπως σήμερα!...».

* * *

Ὅταν ὁ π. Ἀλέξιος πῆγε νὰ πάρει τὰ χαρτιὰ τῆς ἀπολύσεώς του ἀπὸ τὸ στρατόπεδο, τὸν φώναξε ὁ Διοικητὴς καὶ τοῦ εἶπε:

«**Δ**ὲν ἔχω γνωρίσει στὴν ζωὴ μου τέτοιον ἄνθρωπο. **Τ**ὸ Πάσχα πού γιορτάσαμε φέτος μοῦ προξένησε μεγάλη ἐντύπωση. **Σ**ᾶς παρακαλῶ πολὺ νὰ προσεύχεσθε καὶ γιὰ μένα, μήπως μὲ ἐλεήσει ὁ Θεὸς καὶ μὲ φέρει στὸν δρόμο Του!...».

(*) Ἀρχιμ. Νεκταρίου Ἀντωνοπούλου, Στάρετς Σεραφεῖμ τῆς Βύριτσα (1866-1949), ἐκδόσεις «Ἀκρίτας», 2003, σελ. 335-336. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ὁμολογητὴς Πρωθιερεὺς π. Ἀλέξιος Κυμπάρδιν (1882-1964), εἶχε διατελέσει Πνευματικὸς τοῦ Στάρετς Σεραφεῖμ τῆς Βύριτσα.